

[Marianne Bentsen-Pedersen]

derfor, når vi ikke har pladserne til dem, på en eller anden måde må sørge for, at vi i hvert fald ikke skærer ned dér, hvor de for øjeblikket befinder sig?

Der bliver også sagt noget om, at den offentlige sektor ikke må vokse i kriseår. Jeg mener, det er billigt at uddanne folk, når man har arbejdsløshed, netop fordi de ikke bliver taget ud af produktionen, og fordi de ellers skulle have arbejdsløshedsunderstøttelse.

J. K. Hansen (S):

Jeg skal ikke forlænge denne debat ret meget længere. Jeg har kun et par enkelte bemærkninger til hr. Alfred Hansen. I socialdemokratiet ønsker vi, at alle unge, der forlader grundskolen, glider ind i en fortsat uddannelse, i en ungdomsuddannelse. Vi ønsker også, at alle unge, der lader sig videreuddanne, har mulighed for beskæftigelse efter endt uddannelse; det er derfor, vi taler om totaldimensionering og om adgangsbe-grænsning på særlig truede områder.

Dernæst er der beskæftigelsen. Ja, af to onder må vi altså vælge det, der gør mindst ondt, nemlig de personalereduktioner, der vil være nødvendige, når vi skal sætte ind med sådanne begrænsninger, fremfor at vi om føje år har flere tusinde færdiguddannede, der ikke kan få uddannelse.

Hvad angår dé fremsatte dagsordensforslag, vil vi naturligvis stemme imod hr. Steen Folkes forslag om, at folketinget tager afstand fra de af regeringen foreslåede nedskæringer i uddannelsessektoren.

Hvad angår hr. Alfred Hansens dagsordensforslag mener jeg, at hr. Alfred Hansen ligesom er kommet en lille smule bagefter med sin dagsorden. Måske husker hr. Alfred Hansen, at et flertal i folketinget i juni måned vedtog en folketingsbeslutning om ungdomsuddannelserne, som hr. Alfred Hansens parti, så vidt jeg husker, stemte imod. I denne folketingsbeslutning opfordrede man regeringen til ved de fornødne initiativer at sikre, at der kan garanteres samtlige unge et tilbud om en ungdomsuddannelse, ungdomsuddannelser, hvori indgår en lang række kompetencer: kompetence i faglig retning og kompetence i studieforberedende retning. Hr. Alfred Hansen er altså med sin dagsorden faktisk kommet et halvt år for sent, og jeg betragter hr. Alfred Hansens forslag om mo-

tiveret dagsorden som en sammenskrivning af dette forslag. Vi kan naturligvis glæde os over, at hr. Alfred Hansen nu er kommet på andre tanker vedrørende denne folketingsbeslutning, men da en god gerning aldrig kan gøres for mange gange, skal jeg på vegne af socialdemokratiet, det radikale venstre, kristeligt folkeparti og CD meddele, at vi kan stemme for hr. Alfred Hansens dagsordensforslag. Jeg skal dog tilføje, at vi egentlig lige så godt kunne stemme om en dagsorden, der sagde, at solen skinner hver dag, undtagen når det er gråvejrr.

Bertel Haarder (V):

I Middagsradioavisen blev det refereret, at jeg skulle have sat mig imod deltidsstillinger og kombinationsstillinger, og da jeg kan have udtalt mig uklart, vil jeg derfor gerne her understrege, at jeg gik varmt ind for, at der blev skabt adgang til deltidsstillinger og kombinationsstillinger, for at nogle forskere kunne gå ned i arbejdstid på deres institut og derved skaffe plads for stipendiater og unge talenter. Den opfordring vil jeg gerne gentage. Hvis forskerne opfører sig normalt, således at 18 pct. af dem ligesom af den øvrige befolkning nedtrapper deres arbejdstid, ville der blive mange, mange millioner kroner tilovers til fornyelse inden for forskningen. Det er jo organisationerne, der har forhindret det; og jeg vil derfor bede undervisningsministeren og finansministeren ved denne overenskomstfornyelse gøre noget ved denne gamle sag.

Jeg forstod ikke rigtig fru Mimi Jakobsens tale, for for det første påpegede jeg, hvorfor ministeren havde fået brug for disse mægtige besparelser, på trods af at hun jo alt i alt slet ikke sparer – tværtimod sker der alt i alt en betydelig forøgelse af budgetterne og ansættelserne – og jeg påpegede, at hun selv er skyld i disse vækstmekanismer i sit ministerium. På trods af dette gav jeg ministeren min klare støtte på venstres vegne til alle besparelser, så dér må jeg sige med Kingo: »Min sjæl, hvad vil du mere«. Det er højskolesangbogens 13. udgave, nr. 9, sidste vers.

Så vil jeg sige til hr. Alfred Hansen, at vi er enige på ét punkt, nemlig med hensyn til behovet for langtidsbudgetter, og jeg vil bede hr. Alfred Hansen tage sagen op i sin gruppe, for hvis retsforbundet går ind for det